

Um diese kurzen Bemerkungen (die keineswegs eine Lehre der avghânischen Conjugation darstellen, sondern nur das Verhältniss derselben zu jener der éranischen Sprachen überhaupt beleuchten sollen) zu erläutern, füge ich im Nachfolgenden eine Übersicht der Conjugation des Verbuns in den Hauptformen bei,

A c t i v.

Infin. ختمل aufstehen = *khas-tal*.

Präsensstamm: خیر

Präsens.

Singular.		Plural.	
I.	خیرم	I.	خیرو
II.	خیری	II.	خیرئی
III.	خیری	III.	خیری

Unbestimmtes Futurum.

I.	و خیرم	I.	و خیرو
II.	و خیری	II.	و خیرئی
III.	هغه د و خیری	III.	هغه د و خیری

Imperativ.

خیره

خیرئی

Aorist.

I.	ختمل oder ختم	I.	ختلو oder ختمو
II.	ختلی oder ختی	II.	ختلیئ oder ختی
III. m.	خوت	III. m.	ختل
fem.	ختله oder خته	fem.	ختلی oder ختل

Perfectum.

I.	ختلی یم	I.	ختلی یو
II.	ختلی یی	II.	ختلی ئی
III.	ختلی دی	III.	ختلی دی